

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2012*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος HELLIM — Προγενέστερο λεκτικό συλλογικό κοινοτικό σήμα HALLOUMI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δικαίωμα ακροάσεως — Άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009»

Στην υπόθεση T-534/10,

Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, με έδρα τη Λευκωσία (Κύπρος), εκπροσωπούμενος αρχικώς από τη C. Milbradt και τον H. Van Volxem και στη συνέχεια από τις C. Milbradt και A. Schwarz, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον G. Schneider,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Garmo AG, με έδρα τη Στουτγάρδη (Γερμανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 (υπόθεση R 794/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας και της Garmo AG,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, M. E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια) και H. Kanninen, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Νοεμβρίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Μαρτίου 2011,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την απόφαση της 15ης Απριλίου 2011 με την οποία δεν επιτράπη η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 16ης Νοεμβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 24 Οκτωβρίου 2005, η Garmo AG υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο HELLIM.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 29, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν μεταξύ άλλων στην ακόλουθη περιγραφή: «Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα».
- 4 Η αίτηση κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 14/2006 της 3ης Απριλίου 2006.
- 5 Στις 26 Ιουνίου 2006, ο προσφεύγων Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας άσκησε, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σήματος που είχε ζητηθεί για τα προϊόντα που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 3.
- 6 Η ανακοπή στηριζόταν στο προγενέστερο λεκτικό συλλογικό κοινοτικό σήμα HALLOUMI, το οποίο είχε ζητηθεί στις 22 Φεβρουαρίου 1999 και είχε καταχωριστεί στις 14 Ιουλίου 2000, υπό τον αριθμό 1082965, για τα προϊόντα που υπάγονται στη κλάση 29 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Τυρί».
- 7 Ο λόγος ανακοπής ήταν εκείνος που διαλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009).
- 8 Με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2010, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με την αιτιολογία ότι, παρά το πανομοιότυπο ή την ομοιότητα των σχετικών προϊόντων, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημείων HELLIM και HALLOUMI. Το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε ότι τα συγκρουόμενα σημεία δεν είναι παρόμοια από οπτικής και φωνητικής απόψεως. Από εννοιολογικής απόψεως, τα συγκρουόμενα σημεία έχουν ορισμένη ομοιότητα για τους καταναλωτές, δεδομένου ότι οι δύο όροι χρησιμοποιούνται για να προσδιορίσουν ένα ειδικό τυρί. Επιπλέον, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος είναι ισχνός στην Κύπρο, επειδή ο όρος «halloumi» προσδιορίζει ένα κυπριακό ειδικό τυρί. Λόγω του περιγραφικού αυτού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, η εννοιολογική ομοιότητα δεν δύναται να αντισταθμίσει τις οπτικές και φωνητικές διαφορές μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, οπότε δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.
- 9 Στις 7 Μαΐου 2010, ο προσφεύγων άσκησε κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

- 10 Με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Πρώτον, στο σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, συντάχθηκε με τα συμπεράσματα του τμήματος ανακοπών, που δεν είχαν αμφισβητηθεί από τα μέρη, ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια. Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στα σημεία 21 και 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, η ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων είναι μικρή. Στο εννοιολογικό επίπεδο, διαπίστωσε, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η τουρκική δεν είναι επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οπότε το τυχόν νόημα της λέξεως «hellim» στην τουρκική γλώσσα δεν είναι καθοριστικό για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το κοινό αντιλαμβάνεται ότι πρόκειται για προσδιορισμό ενός κυπριακού ειδικού τυριού, τούτο δεν έχει συνέπειες εφόσον πρόκειται για αμιγώς περιγραφικό νόημα που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση σύγκρισης των σημείων. Επομένως, η εννοιολογική σύγκριση είναι ουδέτερη. Τρίτον, όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στο σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα είναι συλλογικό δεν έχει ως συνέπεια ότι το εν λόγω σήμα έχει μεσαίο διακριτικό χαρακτήρα. Το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι το συλλογικό σήμα διακρίνεται από το ατομικό σήμα επειδή ο λόγος απαραδέκτου της περιγραφικής γεωγραφικής ενδείξεως δεν έχει εφαρμογή επ' αυτού, εφόσον το συλλογικό σήμα διακρίνει τα προστατευόμενα από αυτό προϊόντα αναλόγως της προελεύσεώς τους από οργανωμένο σύνολο περιφερειακών παρασκευαστών. Λαμβανομένων υπόψη του ισχνού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος καθώς και της μικρής οπτικής και φωνητικής ομοιότητας των συγκρουόμενων σημείων, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε, στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, ακόμη και παρά την ύπαρξη πανομοιότυπων και παρόμοιων προϊόντων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 12 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 13 Ο προσφεύγων διατυπώνει δύο λόγους ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλει παράβαση, αφενός, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, επειδή υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, και, αφετέρου, του άρθρου 63, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, επειδή δεν έγινε σεβαστό το δικαίωμά του ακροάσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

- 14 Ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών κυρίως ότι εκτίμησε, αφενός, ότι τα συγκρουόμενα σημεία έχουν μικρό βαθμό οπτικής και φωνητικής ομοιότητας και, αφετέρου, ότι η εννοιολογική σύγκριση είναι ουδέτερη.

- 15 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, σε περίπτωση ασκήσεως ανακοπής από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος το ζητηθέν σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν, «λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».
- 16 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να πιστέψει ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου) της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-325/06, Boston Scientific κατά ΓΕΕΑ — Terumo (CAPIO), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17).
- 17 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι ο κίνδυνος να περιέλθει το κοινό σε σύγχυση πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση CAPIO, σκέψη 71 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22, και προαναφερθείσες στη σκέψη 16 αποφάσεις Canon, σκέψη 16, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18).
- 18 Αυτή η σφαιρική εκτίμηση γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμωμένων παραγόντων και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, τυχόν μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών δύναται να αντισταθμιστεί από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων, και αντιστρόφως [απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-7333, σκέψη 48· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ - Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 25· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση Canon, σκέψη 17]. Η αμφίδρομη σχέση μεταξύ των παραγόντων αυτών προβάλλεται στην όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 207/2009, κατά την οποία η έννοια της ομοιότητας πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τον κίνδυνο συγχύσεως, του οποίου η εκτίμηση εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, και μεταξύ άλλων από το κατά πόσον το σήμα είναι γνωστό στην αγορά, από τη συσχέτισή του που μπορεί να γίνει με το χρησιμοποιηθέν ή καταχωρισθέν σημείο και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση CAPIO, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 19 Επιπλέον, δεδομένου ότι ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, τα σήματα που έχουν έντονο διακριτικό χαρακτήρα, είτε από τη φύση τους είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαμβάνουν προστασίας ευρύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 20 Συνεπώς, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δύναται να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως, παρά τον μικρό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων, όταν η ομοιότητα των καλυπτομένων από αυτά προϊόντων ή υπηρεσιών είναι μεγάλη και ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος είναι ισχυρός (βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 21 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, ο μέσος καταναλωτής των περί ων πρόκειται προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι σε λογικό βαθμό προσεκτικός και συνετός. Επιπλέον, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο

μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να συγκρίνει απευθείας τα διάφορα σήματα, αλλά επαφίεται στην ατελή εικόνα τους που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το επίπεδο προσοχής του μέσου καταναλωτή μπορεί να ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των περιών πρόκειται προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ - Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 28, και της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ - Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 38· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, προαναφερθείσα στη σκέψη 16 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26].

- 22 Εν προκειμένω, ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από τον προσφεύγοντα, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από το ευρύ κοινό της Ένωσης, εφόσον, αφενός, τα σχετικά προϊόντα είναι τρόφιμα καθημερινής χρήσεως και, αφετέρου, το προγενέστερο σήμα είναι κοινοτικό σήμα.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

- 23 Πρώτον, όσον αφορά την οπτική ομοιότητα, διαπιστώνεται, όπως προκύπτει από το σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα συγκρουόμενα σημεία έχουν από κοινού το πρώτο από τα γράμματα που τα συνθέτουν, δηλαδή το γράμμα «h», καθώς και το ζεύγμα «ll» και ότι περιέχουν, στο τέλος της λέξεως, τα γράμματα «i» και «m», αλλά με διαφορετική σειρά, δηλαδή «mi» και «im». Παρά ταύτα, από οπτικής απόψεως, οι διαφορές που ανάγονται στην αντίστοιχη διάρθρωση των λέξεων, στη χρήση διαφορετικών φωνηέντων, στη διάταξη των γραμμάτων και στο μήκος τους έχουν ως αποτέλεσμα ότι, συνολικώς, τα συγκρουόμενα σημεία δεν είναι, όπως άλλωστε ήδη έχει διαπιστώσει το τμήμα ανακοπών, παρόμοια από οπτικής απόψεως [βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Dufferrit κατά ΓΕΕΑ - Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 46].
- 24 Εν προκειμένω, η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος ότι υπάρχει μεσαίος βαθμός οπτικής ομοιότητας λόγω του ότι πέντε από τα έξι γράμματα του ζητηθέντος σήματος βρίσκονται στο προγενέστερο σήμα, δηλαδή τα γράμματα «h», «i» και «m» καθώς και τα δύο «l», δεν δύναται να γίνει δεκτή, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης εκτιμήσεως του συνόλου των διαφόρων στοιχείων που συνιστούν τα συγκρουόμενα σημεία, και ειδικότερα της συνθέσεώς τους και του μήκους τους καθώς και της διατάξεως των γραμμάτων που συνθέτουν τα εν λόγω σημεία.
- 25 Δεύτερον, όσον αφορά τη φωνητική ομοιότητα, είναι ακριβές, όπως παρατήρησε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το ζητηθέν σήμα έχει δύο συλλαβές, ενώ το προγενέστερο σήμα έχει τρεις. Επιπλέον, οι αντίστοιχες συλλαβές των συγκρουόμενων σημείων ηχούν διαφορετικά. Συγκεκριμένα, με εξαίρεση τις πρώτες συλλαβές των συγκρουόμενων σημείων, δηλαδή τις συλλαβές «he» και «ha», οι οποίες μπορούν να έχουν ορισμένη ομοιότητα, το υπόλοιπο μέρος των εν λόγω σημείων είναι, λαμβανομένων υπόψη της χρήσεως διαφορετικών φωνηέντων, της διατάξεως και του αριθμού των γραμμάτων που τα αποτελούν, πολύ διαφορετικό το ένα από το άλλο, οπότε, συνολικώς, τα συγκρουόμενα σημεία δεν είναι, όπως ήδη έχει διαπιστώσει το τμήμα ανακοπών, παρόμοια από φωνητικής απόψεως (βλ., στο ίδιο πνεύμα, προαναφερθείσα στη σκέψη 23 απόφαση NU-TRIDE, σκέψη 47).
- 26 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων προσέθεσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η εξέταση από το τμήμα προσφυγών έγινε με εσφαλμένο τρόπο, επειδή, κατ' αυτόν, η λέξη «hellim» προφέρεται από μέρος του ενδιαφερόμενου κοινού ως «hellimi». Συγκεκριμένα, το κυπριακό κοινό έχει την τάση να προσθέτει ένα φωνήεν στην κατάληξη που δεν έχει φωνήεν. Επομένως, υπάρχει μεσαίος βαθμός φωνητικής ομοιότητας.
- 27 Το ΓΕΕΑ αναφέρει ότι το πραγματικό αυτό στοιχείο δεν προβλήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και ότι πρόκειται για νέο στοιχείο.

- 28 Πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, σε διαδικασία που αφορά σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα των μερών και στα αιτήματά τους. Επομένως, εφόσον πρόκειται για σχετικό λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως, νομικά και πραγματικά στοιχεία των οποίων γίνεται επίκληση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου χωρίς προηγουμένως να έχουν προβληθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν δύνανται να θίξουν τη νομιμότητα αποφάσεως του εν λόγω τμήματος [απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul, Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 54· αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2005, T-169/02, Cervecería Modelo κατά ΓΕΕΑ - Modelo Continente Hipermercados (NEGRA MODELO), Συλλογή 2005, σ. II-505, σκέψη 22, και της 17ης Μαρτίου 2010, T-63/07, Mäurer + Wirtz κατά ΓΕΕΑ - Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA), Συλλογή 2010, σ. II-957, σκέψη 22].
- 29 Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών, ο οποίος έχει ανατεθεί στο Γενικό Δικαστήριο βάσει του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009, νομικά και πραγματικά στοιχεία των οποίων γίνεται επίκληση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου χωρίς προηγουμένως να έχουν προβληθεί ενώπιον των τμημάτων του ΓΕΕΑ δεν δύνανται να εξεταστούν για να αξιολογηθεί η νομιμότητα της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, πρέπει να κηρύσσονται απαράδεκτα (προαναφερθείσες στη σκέψη 28 αποφάσεις NEGRA MODELO, σκέψεις 22 και 23, και tosca de FEDEOLIVA, σκέψη 23).
- 30 Πάντως, από τον φάκελο του ΓΕΕΑ δεν προκύπτει ότι ο προσφεύγων επικαλέστηκε, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι το κυπριακό κοινό προφέρει τη λέξη «hellim» προσθέτοντας ένα «i» στην κατάληξη της λέξεως αυτής. Επιπλέον, εφόσον το τμήμα ανακοπών είχε διαπιστώσει, αντιθέτως προς το τμήμα προσφυγών, ότι ουδεμία φωνητική ομοιότητα υπάρχει μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, στον προσφεύγοντα απέκειτο να επικαλεστεί, στο πλαίσιο της προσφυγής του ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι το ζητηθέν σήμα δύναται να προφερθεί ως «hellimi», πράγμα που δεν έπραξε.
- 31 Επομένως, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 28 και 29 της παρούσας αποφάσεως, το επιχείρημα που ο προσφεύγων προέβαλε στο στάδιο της προφορικής διαδικασίας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 32 Άλλωστε, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων ουδόλως στήριξε, με απτά στοιχεία, το επιχείρημα ότι η λέξη «hellim» προφέρεται από το κυπριακό κοινό ως «hellimi».
- 33 Ούτως ή άλλως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο προσφεύγων παραδεκτώς προέβαλε, όπως αυτός θεωρεί, το επιχείρημα αυτό στο στάδιο του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου, επισημαίνεται ότι, στο συγκεκριμένο αυτό σημείο, το έγγραφο αυτό έχει ως εξής: «Επιπλέον, δύναται κανείς να διερωτηθεί σε ποια γλώσσα το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε όταν συνήγαγε ότι η σειρά φωνηέντων του “Hellim” ηχεί καθαρότερα απ’ ό,τι εκείνη του “Halloumi”. Στα αγγλικά, η προφορά του γράμματος “a” μοιάζει με το γράμμα “e”, πράγμα που επιτείνει σημαντικά την ηχητική ομοιότητα».
- 34 Αντιθέτως προς εκείνο που ο προσφεύγων προέβαλε κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, από το χωρίο αυτό ουδόλως προκύπτει ότι αυτός επικαλέστηκε τη φερόμενη προφορά της λέξεως «hellimi» από το κυπριακό κοινό.
- 35 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι, αν ο προσφεύγων ήθελε να επικαλεστεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αυτή τη φερόμενη προφορά από το κυπριακό κοινό, θα είχε αναγκαστικά θέσει υπό αμφισβήτηση την περιεχόμενη στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο αφορά την εξέταση της φωνητικής ομοιότητας, διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι το προγενέστερο σήμα έχει τρεις συλλαβές και το ζητηθέν σήμα έχει δύο, εφόσον, αντιθέτως προς τη λέξη «hellim», η λέξη «hellimi» απαρτίζεται από τρεις συλλαβές, δηλαδή «hel», «li» και «mi». Πάντως, στο πλαίσιο της προσφυγής του δεν έθεσε υπό αμφισβήτηση ούτε τη διαπίστωση αυτή.
- 36 Τρίτον, όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εννοιολογική σύγκριση είναι ουδέτερη. Συναφώς, κατ’ αρχάς διαπίστωσε ότι η τουρκική δεν περιλαμβάνεται στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, οπότε το τυχόν

νόημα της τουρκικής λέξεως «hellim» δεν είναι καθοριστικό για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμη και αν το κοινό αντιλαμβανόταν ότι πρόκειται για προσδιορισμό ενός κυπριακού ειδικού τυριού, ούτε και αυτό θα ασκούσε επιρροή για την εκτίμηση της ομοιότητας των σημείων, επειδή τότε θα επρόκειτο για αμιγώς περιγραφικό νόημα που δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως βάση συγκρίσεως των σημείων.

- 37 Η ανάλυση αυτή δεν δύναται να επικυρωθεί.
- 38 Συγκεκριμένα, όπως άλλωστε αναγνωρίζει το ΓΕΕΑ στο υπόμνημά του αντικρούσεως, μολονότι η τουρκική δεν περιλαμβάνεται στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, παρά ταύτα δεν αμφισβητείται ότι περιλαμβάνεται στις επίσημες γλώσσες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί εντεύθεν ότι η τουρκική κατανοείται και ομιλείται από μέρος του πληθυσμού της Κύπρου.
- 39 Στο πλαίσιο της εννοιολογικής ομοιότητας, η σκοπιά του καταναλωτή σε περιοχή της Ένωσης για τον οποίο οι δύο λέξεις έχουν νόημα είναι εκείνη που πρέπει να ληφθεί υπόψη.
- 40 Πάντως, όσον αφορά την ανάλυση σχετικά με το ακριβές νόημα των λέξεων οι οποίες συνθέτουν τα συγκρουόμενα σημεία, διαπιστώνεται ότι η εννοιολογική σύγκριση δεν δύναται να είναι ουδέτερη, όταν υπάρχει ακριβές νόημα των σημείων στη γλώσσα του ενδιαφερόμενου κοινού [βλ., a contrario, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ - Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 74].
- 41 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, στο εννοιολογικό επίπεδο, η ελληνική λέξη «halloumi» μεταφράζεται στην τουρκική με τη λέξη «hellim». Από τη σκοπιά αυτή, δεν δύναται να αμφισβητηθεί ότι ο μέσος καταναλωτής στην Κύπρο, όπου η ελληνική και η τουρκική είναι οι επίσημες γλώσσες, θα καταλαβαίνει ότι οι λέξεις «halloumi» ή «hellim» παραπέμπουν, αμφότερες, στο ίδιο κυπριακό ειδικό τυρί [βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2005, T-33/03, Osotspra κατά ΓΕΕΑ - Distribution & Marketing (Hai), Συλλογή 2005, σ. II-763, σκέψη 51, και, όσον αφορά το συλλογικό σήμα Rioja και το ζητηθέν σήμα Riojavina, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2010, T-138/09, Muñoz Arraiza κατά ΓΕΕΑ - Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA), Συλλογή 2010, σ. II-2317, σκέψη 52].
- 42 Επομένως, υπάρχει ορισμένη εννοιολογική ομοιότητα, η οποία καθιστά αναγκαία προηγούμενη μετάφραση (βλ., στο ίδιο πνεύμα, προαναφερθείσα στη σκέψη 41 απόφαση Hai, σκέψη 53).
- 43 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξακριβωθεί αν δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων, όπως το τμήμα προσφυγών εκτίμησε στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 44 Αφενός, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος. Συνεπώς, δεν δύναται να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η εννοιολογική ομοιότητα που απορρέει από το γεγονός ότι δύο σήματα χρησιμοποιούν σημεία που ταυτίζονται ως προς το σημασιολογικό τους περιεχόμενο να μπορέσει να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως σε μια περίπτωση όπου το προγενέστερο σήμα έχει ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα είτε από τη φύση του είτε λόγω του ότι είναι γνωστό στην αγορά [βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 41 απόφαση Hai, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία: βλ., επίσης, προαναφερθείσα στη σκέψη 17 απόφαση SABEL, σκέψη 24, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, T-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ - Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 50].
- 45 Αφετέρου, κατά την ίδια νομολογία, η απλώς και μόνον εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων δεν αρκεί για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως υπό περιστάσεις όπου το προγενέστερο σήμα δεν χαιρεί ιδιαίτερης φήμης και συνίσταται σε σημείο που έχει λίγα φανταστικά στοιχεία (προαναφερθείσα στη σκέψη 17 απόφαση SABEL, σκέψη 25, και προαναφερθείσα στη σκέψη 41 απόφαση Hai, σκέψη 55).

- 46 Στα σημεία 25 έως 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε στην ουσία ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος έχει απισχνανθεί από το περιγραφικό νόημα της λέξεως «halloumi», οπότε το προγενέστερο σήμα είναι περιγραφικό του σχετικού προϊόντος, δηλαδή του τυριού. Το σημείο αυτό περιγράφει, κατά το σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, «τη φύση και το είδος του τυριού που προσδιορίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο και όχι τη γεωγραφική του προέλευση ή άλλα χαρακτηριστικά που έχει από περιφερειακές ιδιαιτερότητες».
- 47 Ο προσφεύγων διατείνεται, αντιθέτως, ότι οι ιδιαιτερότητες που απορρέουν από το ότι το προγενέστερο σήμα είναι συλλογικό σήμα, το οποίο δείχνει όχι μόνον ότι το τυρί προέρχεται από ορισμένες επιχειρήσεις, δηλαδή από τα μέλη του, αλλά επίσης και υποχρεωτικώς ότι το εν λόγω τυρί έχει γεωγραφική προέλευση (συγκεκριμένο τόπο παραγωγής, ειδική συνταγή με βάση γάλα της Κύπρου), δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη. Έτσι, τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του συλλογικού σήματος, του οποίου η κατάθεση τυγχάνει προνομιακής μεταχείρισεως από το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, δεν δύνανται να βλάψουν τον προσφεύγοντα ή να υποδηλώσουν απίσχναση του διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος, αλλά αντιθέτως πρέπει να οδηγήσουν στο τεκμήριο ότι υπάρχει τουλάχιστον μεσαίος διακριτικός χαρακτήρας.
- 48 Τα επιχειρήματα αυτά δεν δύνανται να γίνουν δεκτά.
- 49 Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο προβλέπει εξαίρεση από τον κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού λόγο απαραδέκτου, πρέπει να ερμηνεύεται στενώς [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011, T-341/09, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ (TXAKOLI), Συλλογή 2011, σ. II-2373, σκέψη 35].
- 50 Όπως ορθώς αναφέρει το ΓΕΕΑ, μολοντί είναι ακριβές ότι το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 καθιστά δυνατή την καταχώριση συλλογικών σημάτων παρά το ότι θα μπορούσαν να εμπίπτουν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, από το άρθρο 66, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ρητώς ότι ένα συλλογικό σήμα δεν παρέχει στον δικαιούχο τη δυνατότητα να απαγορεύσει σε τρίτον να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές τα σημεία αυτά ή τις ενδείξεις αυτές, εφόσον η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή στο εμπόριο· ειδικότερα, ένα τέτοιο σήμα δεν δύναται να αντιταχθεί σε τρίτον που έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί γεωγραφική ονομασία.
- 51 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης στενής ερμηνείας του άρθρου 66, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, μόνο στο στάδιο της καταχώρισεως έχουν αμβλυνηθεί οι προϋποθέσεις αποκτήσεως σήματος, εφόσον περιγραφικά σήματα δύνανται, κατά παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, να καταχωριστούν.
- 52 Κατά συνέπεια, αυτή καθ' εαυτή η καταχώριση συλλογικού σήματος δεν δύναται, αντιθέτως προς αυτό που υποστηρίζει ο προσφεύγων, να δημιουργήσει τεκμήριο υπάρξεως μεσαίου διακριτικού χαρακτήρα, οπότε ορθώς το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος πρέπει να θεωρηθεί ισχνός.
- 53 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι, ακόμη και όταν υπάρχει προγενέστερο σήμα με ισχνό διακριτικό χαρακτήρα, δύναται να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως ιδίως όταν τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα και τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρόμοια [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2011, T-358/09, Sociedad Agrícola Requiringua κατά ΓΕΕΑ — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA), που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 54 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως φωνητικής και οπτικής ομοιότητας των συγκρουόμενων σημείων, παρά το ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια, δεν δύναται να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως για το ενδιαφερόμενο κοινό όταν η ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων δεν είναι, στην περίπτωση που πρόκειται για περιγραφικό προγενέστερο σήμα, επαρκής για να συναχθεί η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου συγχύσεως.

- 55 Πάντως, εν προκειμένω, παρά το ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια, ελλείψει ιδιαίτερου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του τελευταίου η απλώς και μόνον εννοιολογική ομοιότητα δεν αρκεί για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως.
- 56 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του ζητηθέντος σήματος και του προγενέστερου σήματος, οπότε ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009

- 57 Ο προσφεύγων διατείνεται ότι, μη λαμβάνοντας υπόψη το από 20 Σεπτεμβρίου 2010 υπόμνημα απαντήσεώς του, το οποίο κατατέθηκε ακριβώς την ημέρα που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, επειδή δεν έγινε σεβαστό το δικαίωμά του ακροάσεως.
- 58 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσφεύγων δεν ανέφερε, στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφό του, τα επιχειρήματα που διατείνεται ότι με το υπόμνημα απαντήσεως που είχε καταθέσει ενώπιον του τμήματος προσφυγών είχε προβάλει κατά των επιχειρημάτων της Garmο σχετικά με την εννοιολογική ομοιότητα και στα οποία το τμήμα προσφυγών δεν απάντησε ενώ θα έπρεπε να το είχε πράξει.
- 59 Ακριβώς σε απάντηση ερωτήσεως που το Γενικό Δικαστήριο έθεσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων υπογράμμισε ότι δεν ακούστηκε όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα και αναφέρθηκε επίσης στο ζήτημα του ουδέτερου χαρακτήρα της ομοιότητας αυτής. Όπως καταχωρίστηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησεως, ο προσφεύγων διευκρίνισε ότι το τμήμα προσφυγών δεν απάντησε στο υπό την επικεφαλίδα «Όσον αφορά την ομοιότητα από εννοιολογικής απόψεως» σημείο 3 του υπομνήματος απαντήσεως που κατατέθηκε ενώπιόν του, το οποίο σημείο περιείχε σκέψεις σχετικά με την ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας.
- 60 Πρέπει να επισημανθεί ότι, στο σημείο 3 του υπομνήματος απαντήσεως που κατατέθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ο προσφεύγων ανέφερε ότι αμφισβητεί τη γενομένη από την Garmο περιγραφή της πολιτικής καταστάσεως στην Κύπρο. Υπενθύμισε ότι, μολονότι η βόρεια ζώνη της Κύπρου κατέχεται από την Τουρκία, το σύνολο του εδάφους αυτού αποτελεί μέρος της Ένωσης και ότι η ελληνόφωνη και η τουρκόφωνη κοινότητα είναι ακόμη λιγότερο απομονωμένες η μία από την άλλη δεδομένου ότι από τη διαχωριστική ζώνη έχουν διαβεί χιλιάδες Ελληνοκυπρίων ή Τουρκοκυπρίων. Εντεύθεν συνήγαγε ότι οι Κύπριοι αυτοί γνωρίζουν ότι το «halloumi» και το «hellim» προσδιορίζουν ένα και το αυτό προϊόν, δηλαδή το κυπριακό εθνικό τυρί.
- 61 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ευθύς εξ αρχής ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 36 έως 42 της παρούσας αποφάσεως, έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη επειδή εκτίμησε ότι η εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων είναι ουδέτερη.
- 62 Άλλωστε και ούτως ή άλλως, από τη σκέψη 60 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το σημείο 3 του εν λόγω υπομνήματος απαντήσεως δεν περιέχει επιχειρήματα όσον αφορά τον ουδέτερο χαρακτήρα της εννοιολογικής συγκρίσεως των συγκρουόμενων σημείων.
- 63 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁴ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Οργανισμό Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας στα δικαστικά έξοδα.

Truchot

Martins Ribeiro

Kanninen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2012.

(υπογραφές)